

31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῶν Καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου.

Άκολουθία ισχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

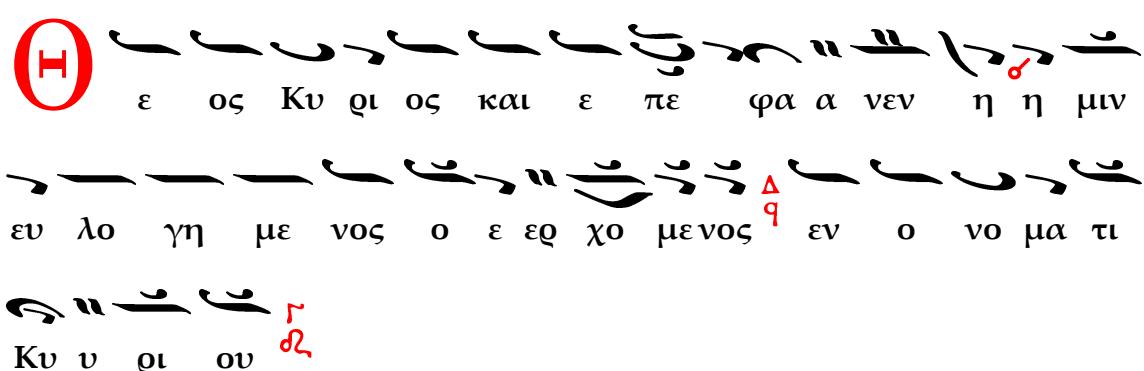
* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,
Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

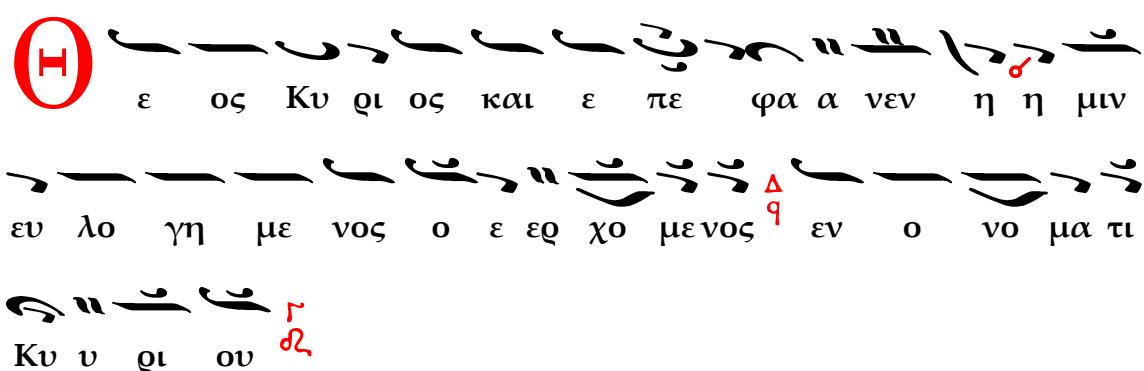
Ἄχος πᾶς Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

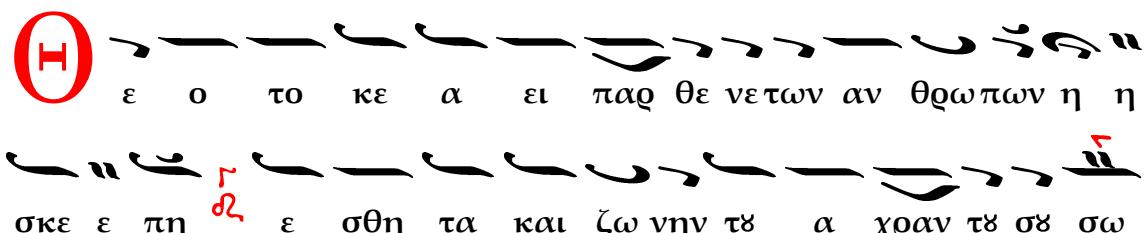
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

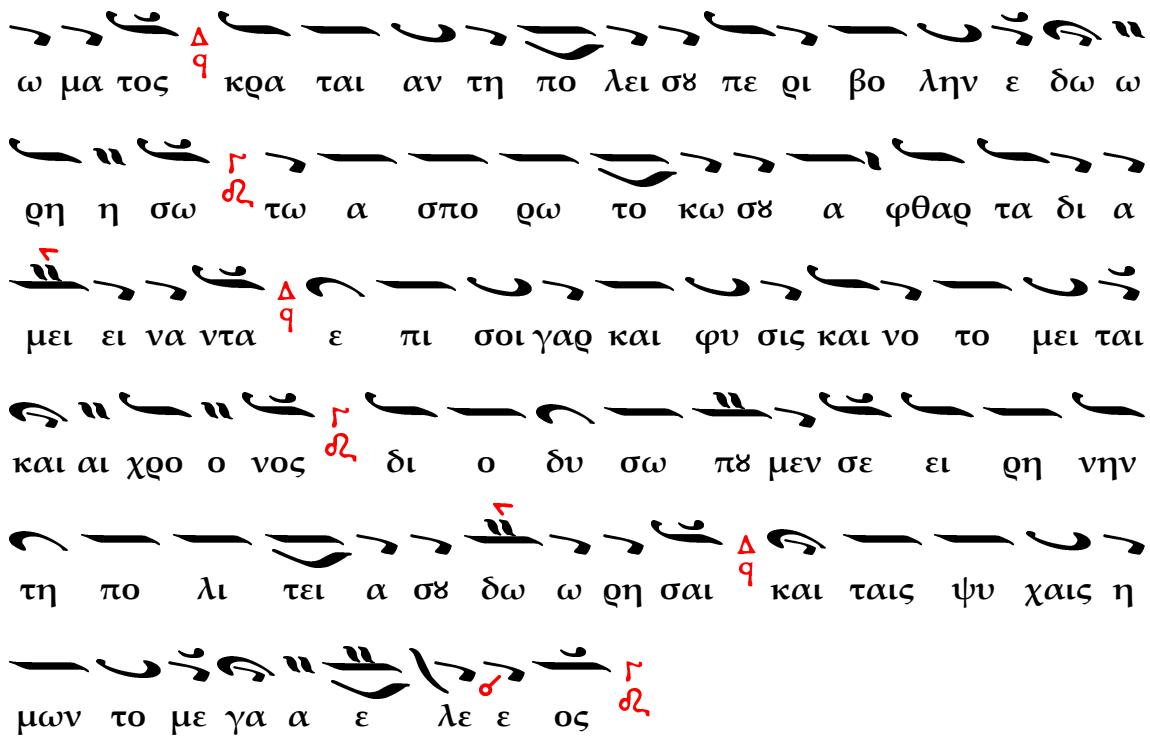
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

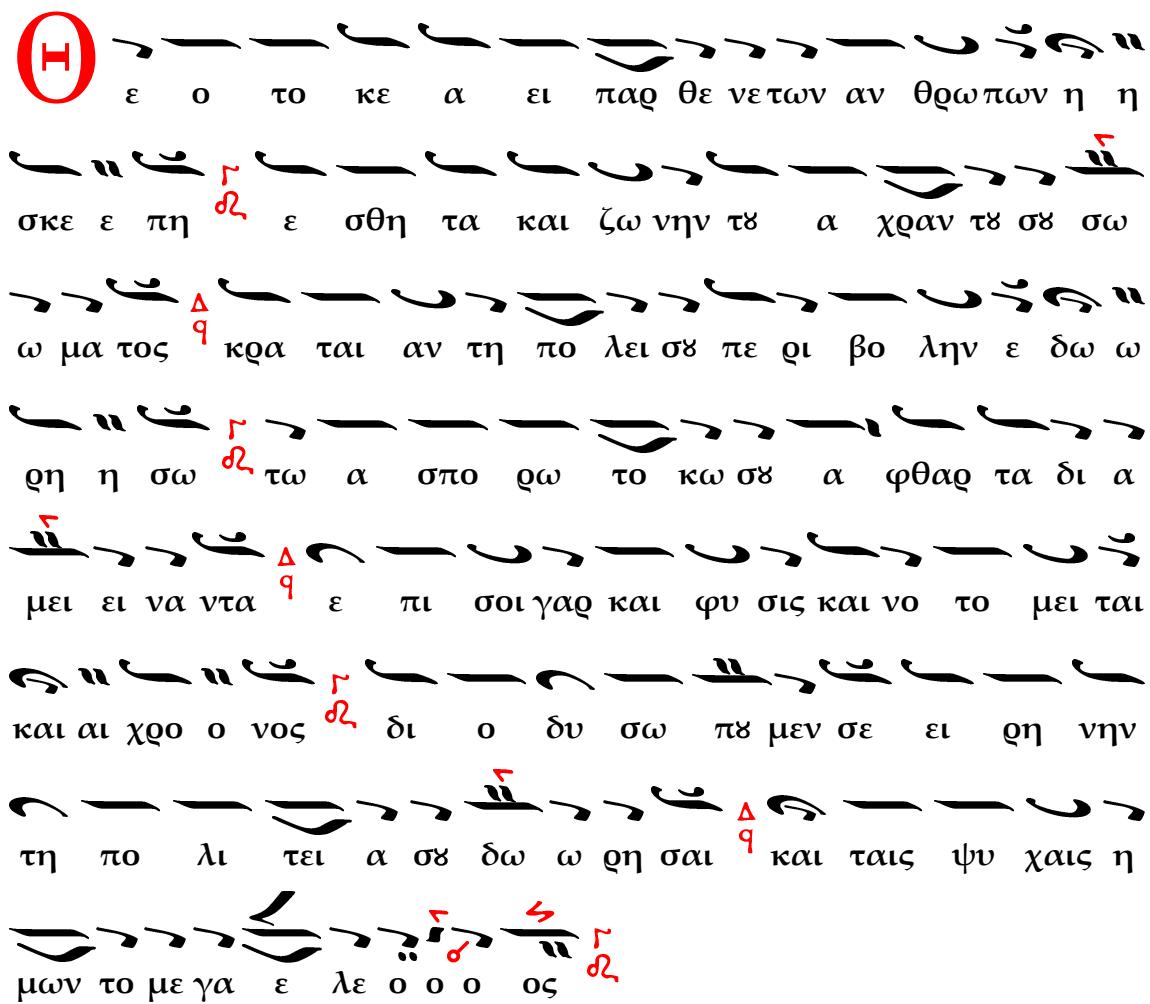
Ἀπολυτίκιον.

Ἄχος πᾶς Γα ρ

 ω μα τος ^Δ_q κρα ται αν τη πο λει σ8 πε ρι βο λην ε δω ω
 ρη η σω ^R_{d2} τω α σπο ρω το κω σ8 α φθαρ τα δι α
 μει ει να ντα ^Δ_q ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
 και αι χρο ο νος ^R_{d2} δι ο δυ σω π8 μεν σε ει ρη νην
 τη πο λι τει α σ8 δω ω ρη σαι ^Δ_q και ταις ψυ χαις η
 μων το με γα α ε λε ε ος ^R_{d2}

Δόξα. Και νῦν. **Τὸ αὐτό.**

(H)

 ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
 σκε ε πη ^R_{d2} ε σθη τα και ζω νην τ8 α χραν τ8 σ8 σω
 ω μα τος ^Δ_q κρα ται αν τη πο λει σ8 πε ρι βο λην ε δω ω
 ρη η σω ^R_{d2} τω α σπο ρω το κω σ8 α φθαρ τα δι α
 μει ει να ντα ^Δ_q ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
 και αι χρο ο νος ^R_{d2} δι ο δυ σω π8 μεν σε ει ρη νην
 τη πο λι τει α σ8 δω ω ρη σαι ^Δ_q και ταις ψυ χαις η
 μων το με γα ε λε ο ο ο ος ^R_{d2}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

"Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ά Στιχολογίαν, Κάθισμα.

΄Ηχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτήν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί, Παναγία Παρθένε, ἐξ ἣς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Υψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτήν, ...

Μετὰ τὴν β́ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

΄Ηχος δ́. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου, τῇ καταθέσει, ἔορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου, τῇ καταθέσει, ...

* * *

΄Ο Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης τὸν νύ φαλμόν, χύμα.

΄Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

΄Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

΄Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

΄Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσι ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

΄Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

΄Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

΄Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

΄Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

΄Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

΄Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

΄Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ὄγιον μὴ ὀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.

΄Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Πῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἵνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὅλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Γεωργίου.

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Ό εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς
πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν
δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ τὴν ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναός, ὡς
οὐρανὸς εύραμενος φαιδρός, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν
οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχροαντε, θείαν
ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σου, τὸ κράτος
ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ,
Θεογεννῆτορ ὥφθη τοῖς ἐν γῇ, οὗ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ
πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐκ τῆς
τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας
ἄπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἴσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγνὴ παρθένε. Ἰωσήφ.
Ὥδη α'. Ἡχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴσχύν με θείαν εὔσεβῶς περίζωσον, ύμνολογοῦντά σου, τὴν Ἱερὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσαν, τῇ πόλει σου περίζωσμα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀράγες περιτείχισμα, ἄχραντε Παρθένε τῇ ποίμνῃ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωνύοντα, τοὺς εὔσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Δόξα.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς Ἱερᾶς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἣς ἡμῖν περίζωσμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Καὶ νῦν.

Ὕπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν πρῶτος. Ὥδη γ'.

Ἡχος δ'. Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἴσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν Ἄγνης σήμερον, Ζώνην καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αέναιοι ὄχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἄγνη, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἄγνης, Ζώνη ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἄγνη ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί.

Δεύτερος. Ὡδὴ γ'.
Ἄχος πλ. δ. Οὐρανίας ἀψιδος.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεουργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ ψαύουσα, Ζώνη ἵερᾳ τῆς Παρθένου, καὶ περιζώνυνται, δύναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἀτρωτος μένουσα.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μένει ἄφθορος ἔτι, ἡ ἵερᾳ Ζώνη σου, ἥτις σου τὸ ἄχροντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιάζουσα, τοὺς εὔσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Δόξα.

Ἐχρημάτισας οἶκος, περικαλλὴς Ἄχροντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἀπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασα σώματι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

὾τι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἄχος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἐορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἄγνή· Ἀπαντας περίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωήν, πράττειν Κυρίου, τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· διθεν ὀνυματοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπὶς τῶν ὄμυνούντων σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἄχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιβαλοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς

ύπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ο Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ’ ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι’ ἣς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμῶν σου τὰ θαύματα, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὅντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλης ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης εἰς τὴν βασιλίδα Ζωήν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ βασιλέως.

Στίχ. Χρυσῆν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθένε,

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῷ Ζώνην πρώτη Πανάγνου τριακοστῇ.

Ο τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ιεροσολύμων ἔξαγαγών, φυλαττομένην ἐκεῖσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικός τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ, ἥν καὶ ἐκάλεσεν ἀγίαν σορόν. Χρόνων δὲ διελθόντων τριακοσίων δέκα, Λέων ὁ βασιλεὺς ἦνοιξε τὴν ἀγίαν ταύτην σορόν, διὰ τὴν τούτου σύζυγον Ζωήν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἥτις καὶ ἡξιώθη θείας ὀπτασίας· Ως εἰ ἐπιτεθῆ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ’ αὐτῇ, τεύξεται τῆς ίάσεως. Εὑρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεούφαντος ἀποστίλβουσα, σφραγῖδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκελλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἐκ τοῦ λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρόνον, τὴν ἴνδικτιῶνα καὶ τὴν ἡμέραν, καθ’ ἥν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἀγία Ζώνη· καὶ πᾶς ἐτέθη χεροὶ τοῦ βασιλέως ἐνδον τῆς θήκης ὑπ’ αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· ἥν καὶ ἀσπασάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τηγικαῦτα Πατριάρχου ἀνωθεν τῆς βασιλίσσης ὑφαπλωθεῖσα, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες καὶ τῇ πανάγνῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὑμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἀγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ σορῷ, ἐν ᾧ προϋπῆρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ. (840)

Στίχ. Νεωρίου ὁ οἶκος, Ἄγνή, σοῦ πέλει,

Ἄλλος Σιλωὰμ τὰς ίάσεις ἐκχέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Ἀγδρέου, Ἡρακλείου, Φαύστου καὶ Μηνᾶ, οἵτινες, ὅπισθεν ἵππων προσδεθέντες καὶ κατὰ γῆς συρόμενοι, τὴν πνοὴν αὐτῶν ἐνθέως

παρέδωκαν πρὸς Κύριον.

Στίχ. Ἰπποδρομοῦντας τέσσαρας Θεὸς βλέπει,

Σατὰν δὲ πίπτει καὶ κροτεῖ δῆμος Νόων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Φιλεόρτου.

Στίχ. Φιλῶν ἐορτήν, Φιλέορτε, σοῦ τέλους,

Καὶ σὴν τελευτὴν τὴν ἀπὸ ξίφους γράφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Διαδόχου.

Στίχ. Δέχου με, Διάδοχε, τὸν μικρόν, μέγα,

Τμοῦντα μικροῖς τὴν τελευτὴν σου λόγοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι ἐπτὰ παρθένοι αἱ Γαζαῖαι, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τιμῶσιν ἐπτὰ Παρθένοι τετμημέναι,

Τὸν ἐπτᾶ τεκτήναντα κόσμον ἡμέραις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες οἱ ἐκ Πέργης, ἐν πυρὶ ὑποστρωθέντι τρέχοντες τελειοῦνται.

Στίχ. Στέφη λαβόντων τεσσάρων, ὃν πῦρ δρόμος,

Ἡτης δέχονται δαίμονες τὰ πεισία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι ἔξήκοντα ἔξ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες οἱ ἐκ Νικομηδείας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χρόνον φέρει δίσεκτον ὁ τμηθεὶς ὄχλος,

Ον τῇ χρόνου δίδωμι συγγραφῇ πέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀϊνταν, Ἱεραποστόλου τῆς Νορθουμβρίας καὶ κτίτορος τῆς Μονῆς Λινδισφάρνου ἐν Ἀγγλίᾳ. (†651)

Στίχ. Ἀϊνταν πνευματέμφορος Χριστοῦ θύτης,

Ζήλω πολλοὺς ἥρμοσεν τῇ Αὔτοῦ πίστει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων ἐκατὸν χιλιάδων Μαρτύρων τῆς Τιφλίδος, τῶν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀθλησάντων. (†1225)

Στίχ. Θεία ἀληθῶς ἐκατόμβη Μαρτύρων,

Ἡ τῆς Τιφλίδος πληθὺς γνωστὴ Κυρίω.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρός σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Υψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἔχος πᾶς Γα ς

ῳδὴ α'

Σ ταν ρον χα ρα ξας Μω σης ρ επ ευ θει ας ραβ

Λυτή
 δω ^χ την Ε ρυθ ραν δι ε τε με ^ρ_δ τω Ισ ρα ηλ πεζευ
 σαν τι ^ρ την δε ε πι στρε πτι κως ^{Γα}_φ φα ρα ω τοις
 αρ μα σικρο τη σας η νω σεν ^ρ_δ επ εν ρας δι α γρα
 ψας ^Δ_φ τω α ητ τη τον οπ λον δι ο χρι στω α σω
 μεν ^ρ_δ τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται ^ρ_δ
 ωδὴ γ Ἡχος πᾶς Νη

Ρ ^{Νη}
 αβ δος εις τυ ν ποντά μν στη ρι ου πα ρα λαμ
 βα νε ε ται ^{Νη}_δ τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
 ρε ε α ^ρ_δ τη στει ρεν ου ση δε πρωην εκ κλη σι
 α νν ε ξην θηη σε ^{Δι}_δ ξν λον Σταυ ρου εις κρατος και στε
 ρε ω ω μα ^ρ_δ
 ωδὴ δ Ἡχος πᾶς Γα ω

Ε ^{Γα}
 ι σα κη η κο α Κυ ρι ε ^ρ_δ της οι κο νο μι ι
 ας σ8 το μν στη ρι ον ^χ κα τε νο η σα τα ερ γα σ8
 Γα ^Δ_φ και ε δο ξα σα σ8 την θε ο τη τα ^ρ_δ

አዲስ ዘመን

Ἄγαρος οὐκέτι οὐδὲν

Nη Ω τρισμα κα ρι i ζον ξυ ν v λον ρε εν ω ε
τα α α θη χρι ζος ρο o βα σι λε ευς και Κυ ρι ος ρο
δι ου πε πτω κεν o ξυ λω α πα τη η σας ρο το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρ
κι Δι τω πα ρε χο on τι Nη την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων ρο

አዲስ አበባ

N η
ο τι ου θη ρο ος εν σπλα αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας ρο το σω τη ρι ον πα α θοις προ δι ε τυ υ
πα σα φως ρο ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν ρο
τρ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στρ τρ τρ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αν τος ρο

ῳδὴ ζ'

E ^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νε δυ σε
βας λα δε ε κλο νη σε ^χ πνε ον α πει λης και δυσφη
μι ι α ας θε ο στυ γας ^θ ο μωστρεις Παι δας ηκ ε
δει μα τω ω ω σε ^θ θυ μο ος θη ρι ω δης ον πνο
βρο μι ον ^θ αλ λα ντη χαν τι δρο σο βο λω Πνευ μα ^α α
τι πν ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ^θ ο ν περ
ν μνη ^{Nη} τος των πα τε ρων και ^η μων ^θ Θε ος εν
λο γη τος ει ^θ

ῳδὴ η'

Αίνουμεν, εύλογουμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

E ^{Nη} ν λο γει ει τε Παι αι αι δες ^θ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ηρ γον Πα τε ρα Θε ον ^θ ν
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον ^χ και
το πνο εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα ^θ και ν
περ ν ψη τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον ^θ
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

Νη
ας

* * *

Ο διάκονος Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

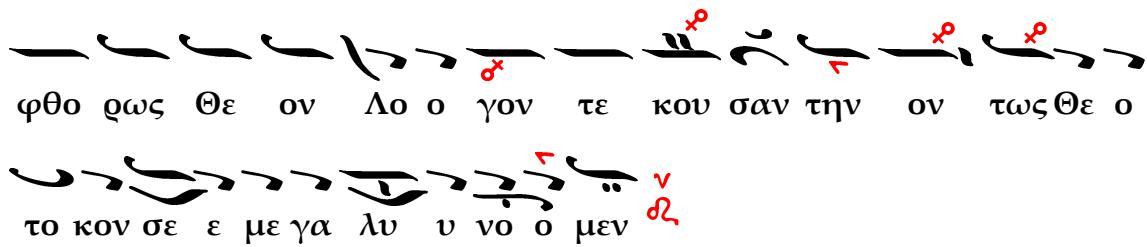
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

2 Ὄτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἴδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

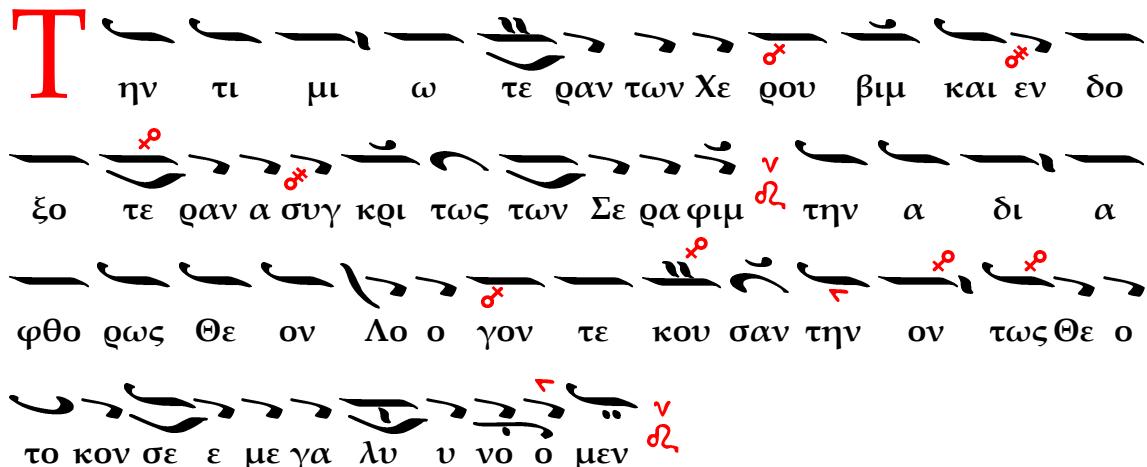
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

3 Ὄτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

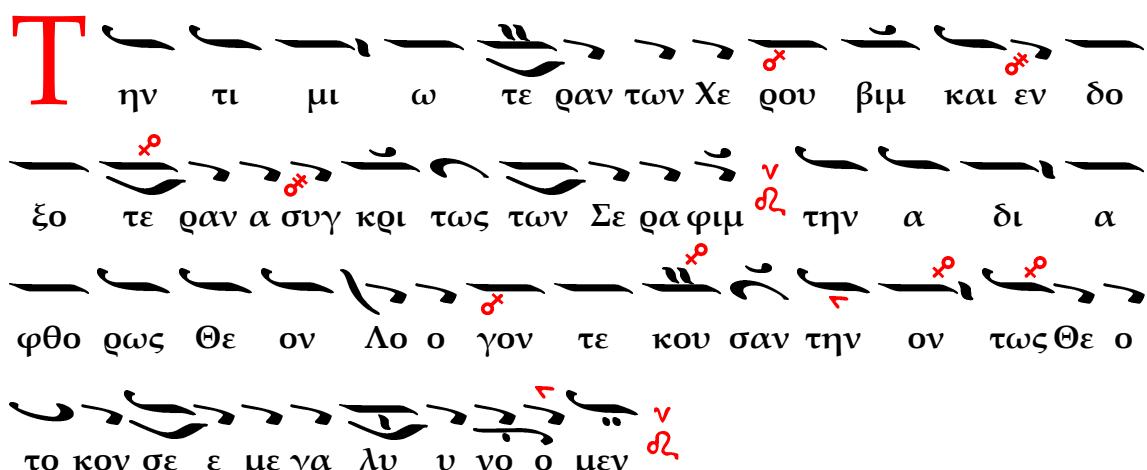
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

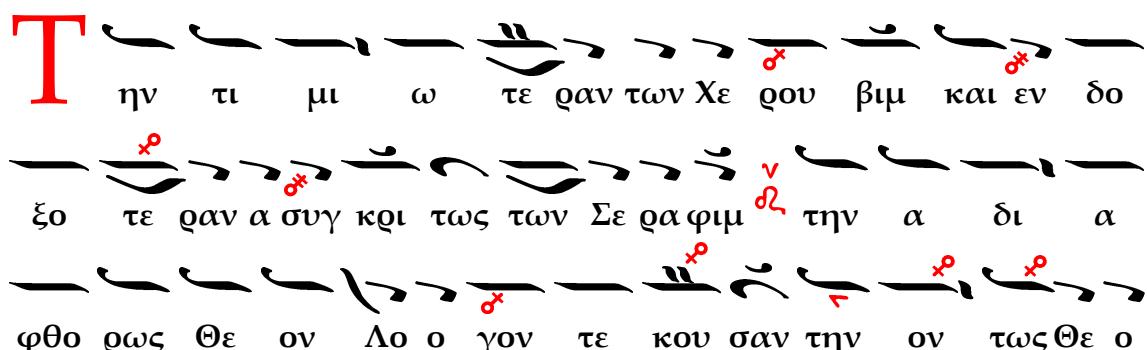
4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

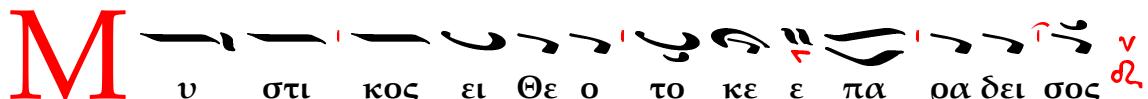
5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

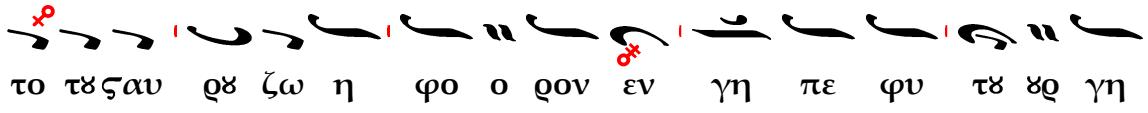
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν
 ὁδὴ θ'

M
 ν στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα χρι στον Δ υφ ου

 το τχσαν ρχ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τχ ρχ γη

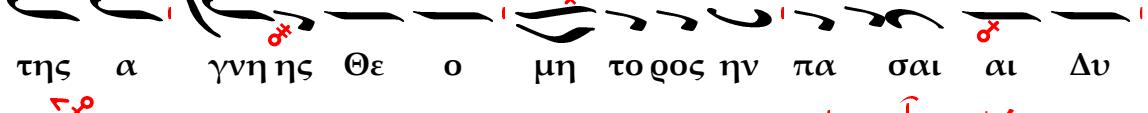
 ται δε ενδ ρον Δ δι ου νυν υ ψχ με ε νχ προ σκυ

 νχ ρν τεςαν τον σε με γα λυ νο ο μεν

O
 δι α βρω σε ω ως τχ ξυ υ ν λχ τω γε

 νει προ σγε νο με νος θα να τος Δ δι α ζαν ρχ κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται Δ τω βλα στω

 της α γη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δν

 να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ νχ σι ι ι Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

"Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναικες ἀκουτίσθητε. Ἡχος Δι - Θ,

O - ουαζω - τη - τε - σα - ποι - η
 πα ντα υ περ ε εν νοι αν τα σα ποι η
 η σας Α α χραντε **β** την σην Ε σθη τα αν και Ζω ω ω
 νην **Δ** ε τι μη σεν α α φθαρ σι ι α **β** τη πο λει
 ος κρα ται αι ω μα **Δ** δας ταυ την τη ην α σφα α λει
 αν **β** ης και νυν τη ην κα τα α θε σιν **Δ** πε ρι χα
 ρως ε εκ τε λας **γν** τες **Δ** πα νη γν ρι ζο ο μεν
 πο ο **θω** **β**

Ἐτερον, ὅμοιον.

K - ουαζω - τη - τε - σα - ποι - η
 ν ρι α πα ντων πε ε λας σα **Δ** των ποι η
 μα α των Δε ε σποι να **β** και πλη ρης ο ντω ως σο φι
 ι ι ας **Δ** της ν περ φω της ως Μη η τηρ **β** Θε
 8 της πα ντο κρα α το ρος **Δ** φω τος και θει ει ας
 γνω ω σε ως **β** και χα ρι τος με πλη η ρωσον **Δ** τη
 συμ πλη ρω σει ει των ν μνων **Δ** σα της α γνης Θε ε ο
 το ο κη **β**

* * *

AINOI

Ὕχος δὲ Παρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Ku ν
 v qι i i on **B8** αι νει τε τον Ku **Δι** qι i on εκ
 τω ω ων ου ου qα α α νων αι νει ει τε α
 α αν το ον εν τοις v ψι i i στοις **B8** **Πα** **π** σοι πρε ε ε
 πει v μνοος τω Θε ε ε ω ω **β**
A i νει ει ει τε α αν τον πα αν τες οι A
 α αγ γε λοι οι α α αν τον **B8** αι νει ει ει ει τε
 α αν τον **Δι** πα σαι αι δν να α α μει εις α α αν
 τον **Δι** σοι πρε ε ε πει v μνοος τω Θε ε ω ω **β**

Ιστῶμεν Στίχους δὲ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ',
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ὕχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ως ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἀγίαν
Ζώνην σου περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται
σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα· Χαῖρε
στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον· χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου
δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ως ὑπέρλαμπρον στέφανον, ...

Στίχ. γ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταιὸν περιτείχισμα, ἀρόαγές τε στήριγμα καὶ διάσωσμα τῷ σῷ λαῷ, καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὸν περιβολήν, τὴν ὑπέρτιμον Ζώνην σου, περισώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούσῃ προθυμίᾳ, ταύτην τιμῶντας θεόνυμφε.

Στίχ. δ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο ναός σου πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἀγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βοῶντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄχος Δι Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και γι νι ω και
Α γι ι ω Πνε ε εν μα τι

K αι νν ν ν νκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

Ω στε φα νον ν περ λα αμ προν πα να α χραν τε
ε Θε ε ε ο το ο κε την Ζω νην σου την α α
γι ι ι αν η Εκ κλη σι α του Θε ου ου ου ου
πε ρι ι ε ε θε ε ε ε το και φαι δρυ νε

ται χαι αιρουν σα ση η η με ρον Δ και μυ στι κως χο ο
 ζε ε ευ ει ει Δε σποι να α α α εκ βο ω ω ω
 σα α α α σοι β χαι αι ρε δι α α δη μα τι ι ι
 μι ον και στε φα νε της θει ας δο ξης α αν του Δ
 χαι αι ρε η μο νη δο ξα του ον πλη ρω ω ω ω
 μα α α α τος Δ και αι ω νι ο ος ε ευ φρο
 συ ν ν ν νη Δ χαι ρε των εις σε προ ο ο στρε χο
 ο ον των β λι μην και αι αι προ ο ο στα σι ι
 α και σω ω τη ρι ι ι α α η η η
 μων Δ

Και εύθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καρβάδα, ἥχος Δι Θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δ δο ξα εν ν
 ψι ζοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
 δο κι ι α Δ
Γ μν8 μεν σε εν λο γ8 μεν σε προ σκυ ν8 μεν σε

δο ξο λο γχ μεν σε ευ χα ρι στχ μεν σοι δι α την με
 γχ α λην σχ δο ο ξαν Δ

K υ ρι ε βα σι λεν ε πχ ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τορ Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες I
 η σχ Χρι στε και Α α γι ον Πνε εν μα Δ

K υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τχ Θε ον ο Υι
 ος τχ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τχ κο
 ο ο σμχ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
 α μαρ τι ας τχ κο ο σμχ Δ

P ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων Δ ο κα θη με νος
 εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας Δ

O τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
 ρι ος I η σχς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ον Πα τρος
 α μην Δ

K αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
 νε ε σω το ο νο μα α σχ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τ8 αι ω νος Δ
K α τα ξι ω σον Ku ρι ε εν τη η με ρα τα
 αν τη α να μαρ τη τ8σφυ λα χθηη ναι η μας θ Δ
E ν λο γη τος ει Ku ρι ε ο Θε ος των Πα
 τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα α σ8 εις τ8σ αι ω ω νας α μην Δ
Γ ε νοι το Ku ρι ε το ε λε ος σ8 εφ η μας κα
 θα περηλ πι σαμεν ε πι σε Δ
E ν λο γη τος ει ει Ku ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
 και ω μα τα α σ8 Δ
K ν ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θηηη μιν εν γε νε
 α και γε νε α ε γω ει πα Ku ρι ε ε λε η
 σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ8 ο τι η μαρ το ον
 σοι Δ
K ν ρι ε προς σε κατε φυ γον δι δα ξον με τ8
 ποι ειν το θε λη μα α σ8 ο τι συ ει ο Θε ο ος

με
με

O τι παρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ω ψω ο με θα φως

P αρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκω

στι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξαπα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευμα τι

K αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ ν ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Ὕχος πᾶς Γαζ

Θ ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
σκε ε πη δρ ε σθη τα και ζω νην τς α χραν τς σς σω
ω μα τος Δρη κρα ται αν τη πο λει σς πε ρι βο λην ε δω ω
ρη η σω δρ τω α σπο ρω το κω σς α φθαρ τα δι α
μει ει να ντα Δρη ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο ο νος δρ δι ο δυ σω πς μεν σε ει ρη νην
τη πο λι τει α σς δω ω ρη σαι Δρη και ταις ψυ χαις η
μων το με γα ε λε ο ο ο ος δρ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

‘Ο διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἔξαπλα.

Ὕχος πᾶς Νη Ζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον δρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον δρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον δρ

Κυρι ε Ε λε ε ε η η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον ρ

Τὰ Ἅγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ὕχος πᾶς Νη 2

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυρι ε Ε λε ε ε η η η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε ε ε ε η η η σον ρ

Ἄθανασίου Καραμάνη.

Ὕχος πᾶς Νη 2

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Κυρι ε Ε ε λε ε η σον ρ

Κυρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυρι ε Ε λε η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε η σον ρ

 Κυρι ε Ε λε ε ε η σον

ὅ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἄντιφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς Τιαρά (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὄνοματί σου, Ὅψιστε. (**Τιαρά** 2)

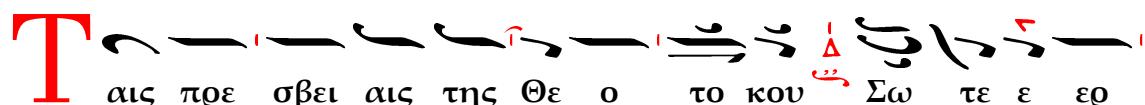
T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

 σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (**Τιαρά** 3)

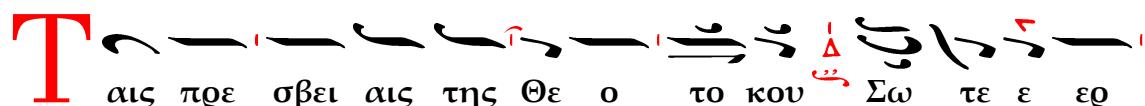
T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

 σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὔφροανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (**Τιαρά** 5)

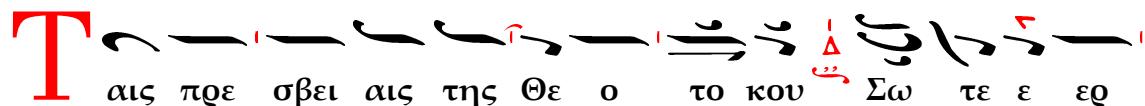
T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (**Τιαρά** 16)

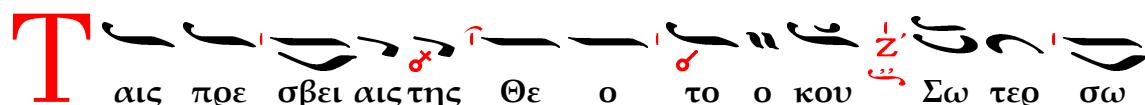
T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου

σον *η* *μα* *α* *ας*

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄντιφωνον Β'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς Κβ' (92).

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὑπρέπειαν ἐνεδύσατο.
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (**Ὕβ' 1**)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον ταξσοι αλ λη λ8 8 ι

ج د

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. (Νβ' 1)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οις θαν μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 1

۱۳

Σπίχ. γ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ύψηλοῖς δὲ Κύριος. (**Ἔβ' 4**)

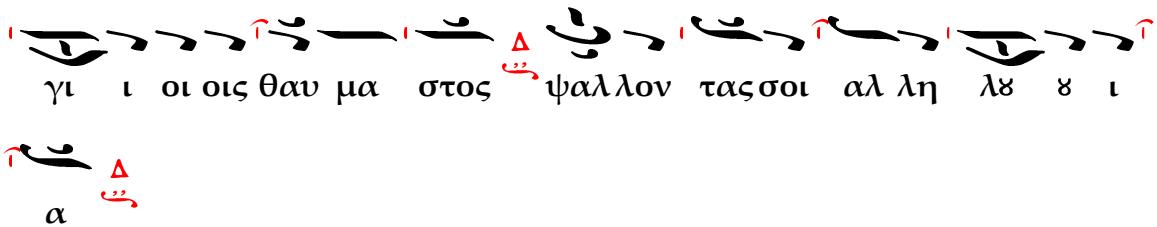
Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον ταξσοι αλ λη λ8 8 ι

۱۳

Στίχ. δ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύροιε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (**Ὕβρις 5**)

Σ ω gov η μα ας γι ε ε Θε ον ο εν Α

 γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι
 α Δ

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Kαι νυν και α ει και εις τάς αι ω νας των αι ω
 νων α μην Δ

Oμο νο γε νης γι ος και Λο γος τά Θε ου α
 θα να τος ν πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας Δ α τρε πτως ε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος Δ θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τοι α
 α α δος Δ συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και
 τω Α γι ω Πνε εν μα τι Δ σω σον η μα α ας
 Ο διάκονος τὴν μικρὰν συγαπτὴν καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. δ'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἡχος Πλ. Γαζ

Στίχ. α'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν

χροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

Θ ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
 σκε ε πη **ρ** ε σθη τα και ζω νην τ8 α χραν τ8 σ8 σω
 ω μα τος **Δ** **ρ** κρα ται αν τη πο λει σ8 πε ρι βο λην ε δω ω
 ρη η σω **ρ** τω α σπο ρω το κω σ8 α φθαρ τα δι α
 μει ει να ντα **Δ** **ρ** ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
 και αι χρο ο νος **ρ** δι ο δν σω π8 μεν σε ει ρη νην
 τη πο λι τει α σ8 δω ω ρη σαι **Δ** **ρ** και ταις ψυ χαις η
 μων το με γα α ε λε ε ος **ρ**

Στίχ. **β'.** Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

Θ ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
 σκε ε πη **ρ** ε σθη τα και ζω νην τ8 α χραν τ8 σ8 σω
 ω μα τος **Δ** **ρ** κρα ται αν τη πο λει σ8 πε ρι βο λην ε δω ω
 ρη η σω **ρ** τω α σπο ρω το κω σ8 α φθαρ τα δι α
 μει ει να ντα **Δ** **ρ** ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
 και αι χρο ο νος **ρ** δι ο δν σω π8 μεν σε ει ρη νην

τη πο λι τει α σ8 δω ω ρη σαι ^Δ_ρ και ταις ψυ χαις η
 μων το με γα α ε λε ε ος ^Δ_ρ

Στίχ. γ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εύφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
 ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ' 16)

Θ ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
 σκε ε πη ^Δ_ρ ε σθη τα και ζω νην τ8 α χραν τ8 σ8 σω
 ω μα τος ^Δ_ρ κρα ται αν τη πο λει σ8 πε ρι βο λην ε δω ω
 ρη η σω ^Δ_ρ τω α σπο ρω το κω σ8 α φθαρ τα δι α
 μει ει να ντα ^Δ_ρ ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
 και αι χρο ο νος ^Δ_ρ δι ο δυ σω π8 μεν σε ει ρη νην
 τη πο λι τει α σ8 δω ω ρη σαι ^Δ_ρ και ταις ψυ χαις η
 μων το με γα ε λε ο ο ο ος ^Δ_ρ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ὕχος Δι Θ

Δ ε εν τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
 μεν χρι στω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας γι ε ε
 Θε ου ^Δ ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο

 Δ
ος

ὁ β' χορός:

 Ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α Δ
ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α Δ

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἄχος πᾶς Γα ρ

Θ ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
 σκε ε πη Δ ε σθη τα και ζω νην τ8 α χραν τ8 σ8 σω
 ω μα τος ι κρα ται αν τη πο λει σ8 πε ρι βο λην ε δω ω
 ρη η σω Δ τω α σπο ρω το κωσ8 α φθαρ τα δι α
 μει ει να ντα ι ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
 και αι χρο ο νος Δ δι ο δν σω π8 μεν σε ει ρη νην
 τη πο λι τει α σ8 δω ω ρη σαι Δ ρ και ταις ψυ χαις η
 μων το με γα α ε λε ε ος Δ

Εἴτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Τὴν ἐν πρεσβείαις. Ἄχος Δι θ

Τ ην θε ο δο χον γα στε ρα σ8 Θε ο το ο ο
 ο ο ο κε Δ πε ρι βα λ8 σα η ζω νη σ8 η τι

μι ι α κρα τος τη πο λει σ8 α προ σμα χη τον
 και θη σαν δος ν παρ χει των α γα θων α νε κλει πτος
 η μο νη τε κ8 σα Α ει παρ θε νο ο ος Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄγιος Δι Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ov η μα ας Δ
 Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ov η μα ας Δ

Δ ο ξα Πα τοι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ ν να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχν ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η ησονη η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἄχος Δι Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχν υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος ε

ε ε λε η σονη η μα ας (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε εν μα

πι

K αι νυν και α ει και εις τρι αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἄχος Δι

A α α α γι ι ι ι ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

A α α α α γι ι ι ι ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι σχυ ν ο ο ο ο ο

A α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος A α α α θα α α α α α α α
 α α α α α α ια α α λε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο

ον η η μα ας

“Ετερον ύπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι - θ

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α
 θα α α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος Δ

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α
 α α α α α α α α ας Δ

Ἄπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ο ἀναγνώστης Ὥδη τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἥχος γ'.

Ο διάκονος Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὄτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἡ ὁ φάλτης.

Ὕχος ιἱ Γα φ

M ε γα λν νει η ψυ χη η μθ τον Κυ ρι
 ον ყ και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μθ ყ ε
 πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μθ ॥
χ ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
 της δθ λης αυ τθ ყ ι δου γαρ α πο τθ νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαιαι γε νε αι **Γ**
M ε γα λν νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι
 ον **υ** και η γαλ λι α σε το πνε εν μα μ8 **υ** ε
 πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8 **υ**
χ **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δν
 να τος και α γι ον το ο νο μα αν τ⁸ **υ** και το ε
 λε ος αν τ⁸ εις γε νε αν και γε νε αντοις φο β8
 με ε νοις αν τον **υ**

M ε γα λν νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι
 ον **υ** και η γαλ λι α σε το πνε εν μα μ8 **υ** ε
 πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8 **υ**

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

(θ' 1-7).

Ἄδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ὄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἅγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾧ στάμνος

χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ὁράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἵερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἴματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἄλληλούϊα (γ). Ἡχος πλ. δ. (Ψαλμὸς μδ).

Ἡχος πλ. Νη 2

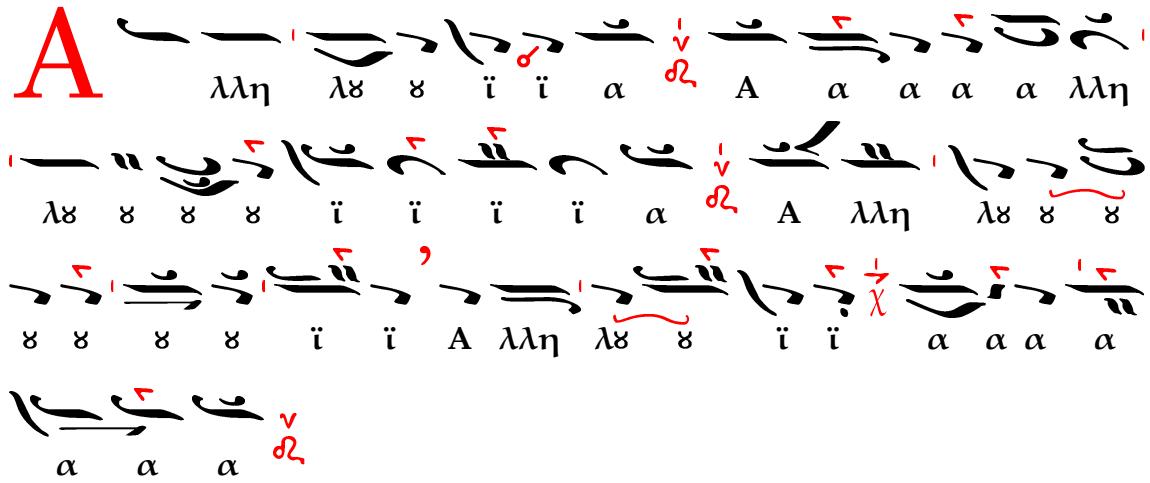
A λλη λ8 8 ī ī α σ A α α α α λλη
 λ8 8 8 ī ī ī α σ A λλη λ8 8 8
 8 8 8 ī ī A λλη λ8 8 ī ī α σ

Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὗς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, ε και ε

πι θυ μη σει ο βα σι λε ευς τα κα αλ λ8 8
 85 σ8 σ

A λλη λ8 8 ī ī α σ A α α α α λλη
 λ8 8 8 ī ī ī α σ A λλη λ8 8 8
 8 8 8 ī ī A λλη λ8 8 ī ī α σ

Ἄκουσον σω πονσ8 λι τα νευ σ8 σιν σ οι πλ8
 8 σι οι τ8 8 8 λα α α α α 8 σ

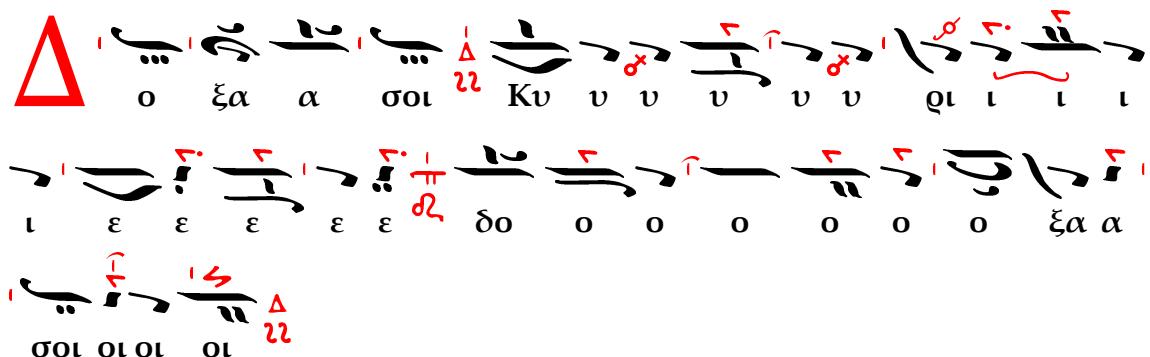

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καὶ ωρᾷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ᾧν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἔστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἡχος ἡ Δι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἡχος Λ Δι α

Τὰ Λειτουργικὰ,
ώς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἐχος οὐ Δι

Πα τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ον σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδη συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐ λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

χ Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον
 χ Α ξι ονκαι δι ι ι ι ι και ον
 χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
 βα ωθ πλη ρης ο ον ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις ν ψι ι στοις εν λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ον ου ου ω σα να εν τοις ν ψι ι ι
 ι ι ι στοις
 χ Α μη η ην
 χ Α μη η η ην
 χ Σε ν μνου ου μεν
 χ Σε εν λο γου ου με ε ε
 εν Σοι εν χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σουου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων
 Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἡχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον Δ την α ει μα κα α ρι στο ο ονκαι
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω αν
τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν Δ των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι υμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως Δ των
Σε ε ρα α α φι ι υμ τη η ην α δι ι ι
α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε
κον ου ου ου ου σαν Θ την ον τω ω ως Θε ε ε ο
το κον σε με γα λυ ν νο ο ο με ε ε ε εν

Τῇ Τετάρτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἡχος Λ Δι α

B8

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ου ου ου λη η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η
 η η σω τη ρι ι ου λη η η η η η ψο ο ο ο
 ο ο ο μαι αι αι ιαι αι αι αι αι και το ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο
 ο ο ο ο και το ο ο ο ο νο ο μα α
 α α υ Κυ ρι ι ι ι χι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ου ου ου ου ου ου Δι ε πι κα λε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο
 ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α α λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε

Ειδο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον εν ρο μεν πι σιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νν 8 8 8νν
τες αν τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν Δ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Ku ρι ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο
ξαν σ8 ο τι η ξι ωσας η μας Δ των α
γι ων σ8 με τασ χειν μυ στη οι ι ι ι ων τη οη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8 θ
 A λλη λ8 ii α A λλη λ8 ii α A λλη
 λ8 ii α α α Δ
 ᾧχος Δι θ

Ξ E ⇒ ξ Χ το ο νο μα Ku ρι 8 ευ λο γη με
 νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)
 T o o νο μα Ku ρι 8 ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ov z α πο τ8 νυν και ε ως
 τ8 αι ω ω νο ο ος Δ